

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
Iesv De Adoratione In Spiritu Et Veritate Libri Quatuor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. VIII. Se debet homo tradere Deo pro beneficiis suis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

394 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
incerta esse mihi, quia certissimum est, quòd
sufficit mihi te esse misericordissimum & a-
matorem meum, & velle & posse saluare me,
si humiliter in te confidam. Quid interest,
quòd ignorem, quomodo, & quando, &
vbi moriar ego, si certus sum te pro me iam
mortuum esse, & morte crucis, & sub meri-
diem & inter duos latrones in monte Calua-
riæ, ne mihi vllò modo dubius esset amor
tuus, vt in te sperarem? Ex me, Domine, ni-
hil possum, nec benè viuere, nec benè mori;
ex te vtrumque possum, vtrumque spero,
vtrumque habebò: & si benè non vixi, ex te
Domine habui velle benè pœnitere, & spero
à te vt meliùs viuam; cur non sperabo benè
mori? Non est integra spes, nec sufficiens fi-
ducia, si vnum à te spero, & aliud desperem.
Maximus peccator fui, & sum. Sed fortasse
non est licitum tibi facere de tuâ creaturâ
quidquid velis? Vis Domine saluare me, vis
misereri.

CAPVT VIII.

*Se debet homo tradere Deo pro
beneficiis suis.*

Non est similis tui in diis Domine, &
non est secundum opera tua. Sufficie-
bat tua bonitas, vt te amarem: quid me vr-
ges

DE ADOR. IN SPIRITU ET VER. LIB. IV. 395
ges operibus, & beneficiis? Tu creasti me,
quando non eram: tu quæstisti, quando perij:
inuenisti, cùm perditus fui: redemisti, cùm
in peccatis maledictus fui: saluasti, cùm
damnatus fui: sustinisti, cùm obstinatus
contra te fui: corripis, cùm delinquo: indul-
ges, cùm reus sum: doces, cùm erro: pascis,
cùm esurio: potas, cùm sitio: foues, cùm fri-
geo: refrigeras, cùm caleo: saluas, cùm vigi-
lo: conseruas, cùm dormio: leuas, cùm sur-
go: reparas, cùm cado: sustines, cùm sedeo:
tenes, cùm sto: vehis, cùm ambulo: excipis,
cùm ad te venio: reducis, cùm à te recedo:
reuocas, cùm deuoio: vndique inundant me
& exundant extra me beneficia tua. Id ip-
sum, quod non habeo, beneficium meum
puto, quia tu Domine donas, prout cuique
expedit, & negas vt prosit. Ipsum quoque
quod aliis dedisti, beneficium meum iudi-
co. Tot beneficiis me constringis, vt ne-
queam non te amare, ô bonitatis fons, et-
iamsi non bonus esses, imò etsi malus esses.
Quamuis tu Domine tam bonus es, vt licet
pro beneficiis, quæ in me contulisti, fe-
cisses iniurias, non possem non te amare.
Non est opus, vt te amem, benefecisse mi-
hi, non est opus me amasse: tam bonus es,
vt etiam si me odisses, te amarem & debe-
rem amare plus quàm omnes amatores
meos

396. IO. EVSEBII NIEREMBERGII
meos & benefactores, etiamsi tu mihi ma-
lefecisses.

Cur opus fuit, quem eruisti è nihilo vno
beneficio, obruere innumeris? A me nihil
amplius desideras, quàm me solum. Iam to-
tum me tibi debeo primo beneficio, quia to-
tum me dedisti mihi: vt quid tot alia super-
addis? vt quid, postquam me dedisti mihi,
insuper donas mihi temetipsum? Non par-
uum debitum tui sum ego ipse, & tota sub-
stantia mea: nec aliud habeo vltra me; hoc
quod habeo, libentissimè reddo, me ipsum.
Sed quare cumulare vis debitum, quod sol-
uere non possum, donans temetipsum? O
spiritus infirme, euge euge, soluere etiam hoc
debitum cura. Deo potes reddere Deum, si
habeas Deum. Te quærit Deus, & omnia
quæ legitimè habes; nec potes legitimè ha-
bere aliquid nisi Deum. Habe Deum, & ha-
bebis te legitimè, vt soluas vtrumque benefi-
cium. Se dedit tibi Deus; nam Deo non te
potes dare, nisi sis tuus: tuus verò non eris,
nisi Deus sit tuus; nam habendo Deum, te
habet: ita cum te das Deo, Deum quoque,
qui tuus est, dare quoque potes. Sed neque
te neque Deum habebis, nisi ames Deum:
nam amore Dei illum possides, & illum alie-
nas, non reddendo debitum quo te debes
Deo. Dedit se Christus, vt coneris fieri Chri-
stus,

DE ADOR. IN SPIRITV ET VER. LIB. IV. 397
ftus, si velis soluere debita tua, te dando.
Nam simul tunc dabis Christum, millies
quotidie crucifixum, dum mortuus sis mun-
do, & omnibus voluptatibus eius.

CAPVT IX.

Quòd Deus dumtaxat fit amandus.

INiustus tibi es, ô miser homo, si ames bo-
na, quæ non possunt te amare, aut homi-
nes qui possunt te non amare; & quamuis a-
ment, tu potes id dubitare, aut illi desinere
amare. melius est amare Deum, qui quan-
tum potuit amat, & infinitè amat, & qui ne-
quit non te amare si ames. O immensa Boni-
tas, quid est quòd me ames, cùm me odisse
deberent omnes creaturæ? quid est quòd a-
mari cupias à me, inter amatores tuos me feli-
gens? qui indignus sum adhuc, vt sim inter
dæmones, quorum seruus fui factus; & singu-
laris & atrocior infernus mihi debetur, quia
singulariter & inuerecundiùs te contempsi,
qui pro me mortuus es, non pro Angelis.

Ius est, vt aliquando incipiam amare eum,
qui ab initio sine initio me amat, & in finem
sine fine me amat, & ab æterno expectat vt
amem. Amaui aliquos, qui me non ama-
bant: iam amabo illum, qui antequam eum
nouissem, me amauit; qui amatus num-
quam

quam